



I MIĘDZYNARODOWY
KONKURS LUTNICZY
im. HENRYKA WIENIAWSKIEGO

Poznań
1-11 listopada 1957

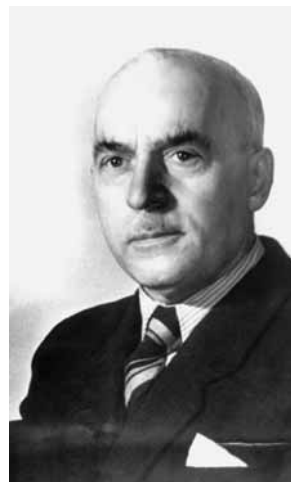


Muzeum Instrumentów Muzycznych przy Starym Rynku (powstałe w 1952 r.), w którego wnętrzach narodziła się i dojrzała myśl powołania w Poznaniu międzynarodowych konkursów lutniczych, stało się ich główną areną. Obok współczesnego zdjęcia muzeum, także reprodukcja grafiki Franciszka Burkiewicza

Skład jury tworzyli skrzypkowie: Galina Barinowa (ZSRR), Irena Dubiska (Polska), Istvan Lakatos (Rumunia), Eugenia Umińska (Polska) i Tadeusz Wroński (Polska) — sekretarz, altowiolista Louis Poulet (Belgia) oraz lutnicy: Jean Bauer (Francja), Leandro Bisiach (Włochy) — wiceprzewodniczący, Ferdinand W. Jaura (NRF), Piotr Kubas (Polska) i Hermann Meinel (NRD).



Zdzisław Szulc, przedwojenny kupiec zbożowy i podróżnik, zarazem kolekcjoner instrumentów muzycznych, swoim bogatym zbiorem dał początek stworzeniu pierwszego w Polsce Muzeum Instrumentów Muzycznych. Został jego kustoszem i był jednym z najważniejszych inicjatorów Konkursu Lutniczego



Zdzisław Jahnke, skrzypek, profesor Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej w Poznaniu, objął przewodnictwo międzynarodowego jury Konkursu

Na Konkurs nadesłano 131 instrumentów z 16 państw: Belgii, Brazylii, Chińskiej Republiki Ludowej, Czechosłowacji, Francji, Holandii, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Niemieckiej Republiki Federalnej, Norwegii, Polski, Stanów Zjednoczonych Ameryki Płn., Węgier, Wielkiej Brytanii, Włoch i ZSRR.

Dwuetapową rywalizację poprzedziła wstępna ocena, podczas której wyeliminowano 58 instrumentów nie odpowiadających warunkom regulaminu (np. imitujących stare dzieła lutników, o ekscentrycznych kształtach, lub zbudowanych z innego materiału niż drewno). W I etapie jurorzy indywidualnie oceniali 73 instrumenty; lutnicy — ich wartość lutniczą, a skrzypkowie — walory użytkowe i artystyczne.

W II etapie znalazło się 27 skrzypiec, które poddano trzykrotnym publicznym próbom dźwiękowym. Specjalnie dobrane utwory grali wirtuozi: Mieczysław Giżelski, Igor Iwanow i Edward Statkiewicz.



Honorowym członkiem jury był Feliks Pruszek, nestor polskich lutników (drugi z prawej) w towarzystwie (od lewej) skrzypka Mieczysława Giżelskiego, przewodniczącego jury Zdzisława Jahnkego i jurora Istvana Lakatosa



Jurorzy: Irena Dubiska, Eugenia Umińska i Ferdinand Jaura

Jurorzy podczas pracy: lutnik Hermann Meinel i skrzypaczka Galina Barinowa



Przewodniczący jury prof. Zdzisław Jahnke (z prawej) ogłasza wyniki I Międzynarodowego Konkursu Lutniczego im. Henryka Wieniawskiego. Nagrodzone instrumenty prezentuje Włodzimierz Kamiński



W Konkursie nie przyznano I nagrody. Dwie II nagrody otrzymali: Josef Vavra (Czechosłowacja) i Rene Quenoil (Francja). Na zdjęciu: J. Vavra (w środku) z polskimi laureatami Eugeniuszem Gosiewskim (z lewej) i Mieczysławem Bielańskim oraz nagrodzone skrzypce J. Vavry

Dwie III nagrody zdobyli: Josef Poetzl (Czechosłowacja) i Harry Mueller (NRD), trzy IV nagrody — Albert Lang (Czechosłowacja), Eugeniusz Gosiewski (Polska) i Franz J. Klier (NRF).

Przyznano także trzy medale i trzy nagrody specjalne. Medal Stowarzyszenia Polskich Artystów Lutników — dla najlepszego lutnika włoskiego, otrzymał Otello Bignami, złoty medal Zrzeszenia Lutników Włoskich — dla najmłodszego i najwyżej punktowanego laureata — Rene Quenoil, a złoty medal Międzynarodowego Konkursu Kwartetów w Liège — dla najlepszego lutnika polskiego — Eugeniusz Gosiewski.

Nagrodę Stowarzyszenia Polskich Artystów Lutników „za wybitne osiągnięcia lutnicze” otrzymał Józef Świrek, nagrody Filharmonii Poznańskiej — Eugeniusz Gosiewski, a Filharmonii Narodowej — Mieczysław Bielański.



Trzy spośród nagrodzonych skrzypiec autorstwa: J. Poetzla, H. Muellera i F.J. Kliera

Pokonkursowa wystawa instrumentów

